

Krajský soud v Ostravě
Havlíčkovo nábř. č. 34
728 81 Ostrava 1

Ke sp. zn.: **32 ICm 2352/2017**
KSOS 25 INS 10525 / 2016

V Brně dne 12.1.2018

Žalobce: **Ing. Lee Louda**, IČ: 693 26 681, se sídlem Vodičkova 41, PSČ 110 00 Praha 1, **insolvenční správce dlužníka OKD, a.s.**, IČ: 268 63 154, se sídlem Stonavská 2179, Doly, Karviná, PSČ 735 06 (dále také jen „**Insolvenční správce**“)

Právně zastoupen: **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, číslo osvědčení ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mcbpt3u

Žalovaná: **STEAG GmbH**, se sídlem Rüttenscheider Str. 1-3, 45128 Essen, Spolková republika Německo, společnost registrovaná u Essen Local Court pod číslem B 19649, DIČ: DE119821534

 Digitálně podepsal
JUDr. Dušan Dvořák

Replika žalobce k vyjádření žalovaného

Podepsáno elektronicky
Zasláno datovou schránkou

Přílohy: dle textu

I.

1. Žalobce obdržel dne 12.12.2017 výzvu shora nadepsaného insolvenčního soudu, aby se ve lhůtě 30 dnů vyjádřil k vyjádření žalovaného ze dne 27.11.2017 (dále jen „**Vyjádření**“).
2. Žalobce se seznámil s předmětným Vyjádřením a tímto k němu předkládá níže svou repliku.
3. Žalobce nadále trvá na žalobě a tvrzeních v ní obsažených, a proto si na ně dovoluje plně odkázat. Budou-li níže v textu této repliky slova uvozená velkými počátečními písmeny, pak mají shodný význam, jak jej definuje samotná žaloba.

II.

4. Žalobce se ohrazuje proti tvrzení žalované o tom, že žaloba je postavena na presumpcích a hypotetických tvrzeních. Tvrzení obsažená v žalobě reflektují zjištění žalobce, který při svém působení ve funkci insolvenčního správce Dlužníka získal v době podání této žaloby, přičemž tvrzení o jakékoli účelovosti je třeba odmítnout.
5. Žalovaný převážně naráží tvrzení žalobce o okolnostech týkajících se historie vzájemných obchodních vztahů Dlužníka a žalovaného a na působení pana Petera Dormanna na vedoucích pozicích NWR Plc., Dlužníka a současné dřívější působení ve společnosti RAG Trading GmbH. Žalovaný přitom uvádí, že není pravdou, že RAG Trading GmbH je dřívější název společnosti STEAG GmbH a tudíž se nejedná o jeden stejný subjekt. Žalovaný předkládá k důkazu výpisy z německého obchodního rejstříku. Dle názoru žalobce tato skutečnost není zcela podstatná, neboť jak sám uvádí žalovaný, Peter Dormann působil v subjektu RAG Trading GmbH, který byl právním předchůdcem žalovaného, když tato společnost nabyla při sloučení subjektů její jmění. Z pohledu žalobce není rozhodující, zda Peter Dormann působil v jednom subjektu, ale podstatné je, že Peter Dormann působil v podniku, který aktuálně je součástí společnosti STEAG GmbH.
6. Skutečnosti týkající se vývoje obchodních vztahů Dlužníka s žalovanou, stejně tak jako působení pana Petra Dormanna v subjektu RAG Trading GmbH, který je faktickým právním předchůdcem žalované, a ve společnosti NWR Plc., tedy společnosti ovládající Dlužníka, jsou zásadní. Žalobce svá tvrzení předkládá především proto, aby bylo na vzájemnou obchodní spolupráci a též na samotné Dobropisy nahlíženo v celkovém kontextu vývoje činnosti Dlužníka, a nikoliv pouze jako na ojedinělé úkony činěné bez bližších souvislostí. Je třeba vzájemnou provázanost žalovaného a Dlužníka spolu se společností NWR uvádět, neboť vzhledem k okolnostem zjištěným v rámci insolvenčního řízení považuje žalobce takové propojení za velmi významné, schopné vnést zcela jiné světlo na vzájemnou obchodní činnost mezi žalovaným a Dlužníkem, při níž došlo k poškození majetku Dlužníka na úkor jeho věřitelů.

III.

7. Žalovaný pojednává v části 3. Vyjádření o skutečnostech týkajících se Kupní smlouvy a Dobropisů, kdy kromě jiného uvádí údajné důvody pro nutnost změny výpočtu výhřevnosti uhlí a úpravu Kupní smlouvy pomocí následného uzavření šesti dodatků. Tvrdí zde také, že v průběhu dodávek uhlí ze strany Dlužníka se značně lišily výsledky analýz kvality dodávaného uhlí prováděné Dlužníkem a analýz prováděné žalovanou, což měl být důvod pro stanovení nového způsobu určování výhřevnosti. Žalovaná dále tvrdí, že ze strany Dlužníka byla průměrná výhřevnost a celková kvalita dodávek stále nižší.

8. K uvedené části 3. Vyjádření, tedy ke tvrzenému skutkovému stavu žalobce uvádí, že tvrzení zde obsažená jsou mezi stranami sporná. Žalobce nebyl účastníkem Kupní smlouvy, nebyl přítomen jejímu uzavření, ani uzavření jejích dodatků, stejně tak mu nejsou známy konkrétní okolnosti týkající se údajné nižší kvality jednotlivých dodávek uhlí. Dle informací žalobce naopak platí, že kvalita dodávaného uhlí a jeho výhřevnost byla po celou dobu trvání dodávek v souladu s požadavky v Kupní smlouvě. Žalobce proto nemůže činit žádné z tvrzení žalované nesporným. Dle názoru žalobce bude nezbytné skutkové okolnosti provést dokazování týkající se dodávek v řádné kvalitě, kterou žalovaný fakticky rozporuje, aniž by však předložil soudu jakékoli důkazy.

IV.

9. Žalovaný tvrdí, že žalobce neuvedl, jakým způsobem vystavení Dobropisů naplňuje obsahové kritérium neúčinného právního jednání dle ustanovení § 241 InsZ. Konkrétně postrádá uvedení skutečností o tom, že Dobropisy jsou právním jednáním, v jejichž důsledku se žalovanému dostalo vyššího uspokojení na úkor jiných věřitelů, než jaké by žalovaném náleželo v konkursu. K tomu žalobce odkazuje jednak na odst. 20. žaloby, kde výslovně popsal, že vystavení Dobropisů není ničím jiným než prominutím dluhu. Současně žalobce doplňuje, že bez existence Dobropisů by neexistoval žádný titul pro úhradu částky v celkové výši 202.424,87 EUR na účet žalovaného. Žalovaný by v případě konkursu nemohl obdržet ničeho, neboť by nárok vůbec neexistoval. I v případě hypotetické existence uvedeného nároku by se tento v případném konkursu uspokojoval poměrně spolu s ostatními přihlášenými pohledávkami a nikoli ve stoprocentní výši, jak tomu bylo v uvedeném případě.
10. Žalovaný v odstavci 4.14 Vyjádření tvrdí, že nebýt Dobropisů, vzniklo by na straně Dlužníka bezdůvodné obohacení, neboť částky uhrazené žalovaným ve prospěch Dlužníka (jako kupní cena za uhlí) byly vyšší než plnění poskytnuté ze strany Dlužníka. Žalobce s těmito tvrzeními zásadně nesouhlasí.
11. V první řadě není pravdou, že by obdržel vyšší částku, než měl dle Kupní smlouvy nárok. Dlužník vždy dodával uhlí a další produkty v množství a jakosti (výhřevnosti) požadované v Kupní smlouvě. Nebyl tak dán důvod k jakýmkoli dodatečným úpravám kupní ceny. Jinými slovy, neexistují skutečnosti odůvodňující vydání Dobropisů, neboť nedošlo k dodání uhlí v nižší kvalitě ani v nižší výhřevnosti. Pokud žalovaná toto tvrdí, pak je povinna takové tvrzení prokázat, přičemž v rámci Vyjádření takto nečiní. Stejně tak není ze strany žalované jakkoli prokázány výsledky údajných analýz, které mají být dle tvrzení žalované odůvodňovat ponížení původní kupní ceny, a tedy údajný vznik přeplatku.
12. Dobropisy byly vystaveny neoprávněně. Dlužník dodal sjednané množství surovin řádně dle Kupní smlouvy a vznikla mu proto pohledávka vyúčtovaná jednotlivými fakturami, tak jak jsou tyto uvedeny v odst. 7 žaloby. Vystavení Dobropisů za účelem ponížení této pohledávky bylo provedeno neoprávněně a nemá oporu ve skutkovém stavu, neboť neexistoval důvod, na jehož základě měla být původní kupní cena snižována. Vystavení Dobropisů bylo učiněno k újmě majetkové podstaty, zvýhodnilo žalovaného a vedlo k poškození ostatních věřitelů. Nedošlo-li by k vystavení Dobropisů, nemohlo by dojít k následným vydání peněžních prostředků z majetkové podstaty. Jedná se proto o úkony, které insolvenční zákon považuje za úkony vůči věřitelům neúčinné.
13. Pokud by v teoretickém případě žalovanému vznikla v předmětném období pohledávka vůči Dlužníku, pak by se jednalo o pohledávku vzniklou před zahájením insolvenčního řízení, kterou není možné uspokojovat přednostně v rozporu s pravidly insolvenčního zákona. Uspokojení takových pohledávek je v rozporu s ustanovením § 111 InsZ. Žalovaná by tuto pohledávku byla nucena přihlásit do insolvenčního řízení a následně k uspokojování

poměrným způsobem v souladu s insolvenčním zákonem. Pokud Dlužník přesto vydal Dobropisy, aby legitimizoval úhradu údajné pohledávky, pak tyto jsou jednak neúčinné, neboť v případě konkursu by žalovaný nemohl obdržet ničeho, jelikož bez vzniku Dobropisů neexistovala jeho pohledávka, neměl by v konkursu co přihlašovat a nemohl by být ani uspokojován.

14. Pokud by nebyly vystaveny Dobropisy, nedošlo by k definování výše pohledávky a tato by nemohla být dále hrazena. Současně je zřejmé, že Dobropisy nejsou neúčinnými pouze z důvodů vyjmenovaných v ustanovení § 241 InsZ, ale současně jde o úkony bez přiměřeného protiplnění, které postihuje skutková podstata ustanovení § 240 odst. 1 InsZ, kdy Dlužník fakticky prostřednictvím Dobropisů umožnil poskytnutí plnění žalovanému bezúplatně a neobdržel současně žádné protiplnění.

V.

15. V poslední části Vyjádření se žalovaný vyjadřuje k důvodům neúčinnosti Dobropisů podle § 111 InsZ, kdy uvádí, že Dobropisy byly žalovanému doručeny v den zahájení insolvenčního řízení elektronickou poštou v časovém rozmezí od 11:31 do 12:03 hod a k jejich vystavení tak muselo dojít dříve, než nastaly účinky zahájení insolvenčního řízení Dlužníka.
16. Žalobce k tomuto uvádí, že jako insolvenční správce neměl v době podání žaloby přesné informace k okamžiku, kdy skutečně došlo k vystavení Dobropisů. Na tuto skutečnost výslovně v odst. 22 žaloby upozornil a činil svá tvrzení týkající se neúčinnosti Dobropisů pro rozpor s ustanovením § 111 InsZ z procesní opatrnosti.
17. Přesto nelze vystavení Dobropisů v tentýž den, kdy došlo k zahájení insolvenčního řízení, zcela opominout při celkovém hodnocení tohoto úkonu z pohledu neúčinnosti.

VI.

18. S ohledem na výše uvedené skutečnosti žalobce navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě žalobě v plném rozsahu vyhověl.

Podáno s účtou

Za **Ing. Lee Loudu**

insolvenčního správce dlužníka OKD, a.s.

JUDr. Dušan Dvořák, advokát v plné moci